

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 41. — ŠTEV. 41.

NEW YORK, MONDAY, FEBRUARY 19, 1934. — PONEDELJEK, 19. FEBRUARJA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

TRI VELESILE SO ZA NEODVISNOST AVSTRIJE

NEMČIJA SE NE SME POD NOBENIM POGOJEM VTIKATI V ŽADEVE AVSTR. REPUBLIKE

Angleška vlada se je zavzela za premagane upornike. — Nemci pravijo, da neodvisnosti Avstrije nihče ne ogroža, toda če se hoče Avstrija vzdržati, mora imeti vlado, katero bo ves narod podpiral. — Francozi so zavrnil angloški predlog za razorožitev.

LONDON, Anglija, 18. februarja. — Zunanji urad je objavil besedilo skupne izjave Anglije, Francije in Italije, ki poudarjajo potrebo neodvisnosti in nedotakljivosti Avstrije.

Vsebinska te izjave se glasi: "Francoska, italijanska in angleška vlada so se nocoj zedinile, da objavijo naslednjo spomenico: Avstrijska vlada se je obrnila na vlade Francije, Anglije in Italije z vprašanjem glede njihovega stališča z ozirom na vmešavanje Nemčije v avstrijske notranje zadeve.

V razgovoru med tremi vladami se je pokazalo skupno naziranje v potrebi, da Avstrija obdrži svojo neodvisnost in nedotakljivost v soglasju z obstoječimi pogodbami."

Angleška vlada je že pojasnila svoje stališče avstrijskemu poslaniku v Londonu 9. februarja, kar je zunanji minister Sir John Simon oznanil v poslanski zbornici 13. februarja.

V Parizu razpravlja o tem tudi varuh angleškega državnega pečata Anthony Eden. Iz Pariza bo odpotoval v Berlin, kjer bo opozoril kanclerja Hitlerja na skupno stališče Anglije, Francije in Italije.

Zunanji minister Sir John Simon je tudi naznanil, da je Anglija potom svojega poslanika na Dunaju prosila avstrijsko vlado za milost za premagane avstrijske upornike.

BERLIN, Nemčija, 18. februarja. — Z ozirom na skupno zahtevo Anglije, Francije in Italije, da mora Nemčija spoštovati neodvisnost Avstrije je nek visoko stoječi uradnik zunanjega urada rekel:

"Kdo pa ogroža neodvisnost Avstrije? Predpogoj narodne neodvisnosti je, da ima narod vlado, katero želi. Neodvisnost je v nevarnosti, kakor hitro je ljudstvo ovirano pri tem, da si izbere vlado po svoji volji. Avstrija mora imeti vlado, za katero stoji narod. Po sedanjih dogodkih na Dunaju se bodo socialisti obrnili k narodnim socializmom. S silo ni mogoče ničesar doseči, kar bi bilo trajno. S tem svojim nastopom avstrijski socialisti niso mogli priti do moči. Ravno tako tudi Dollfuss ne bo s silo privezal svojih sovražnikov na sebe. Topovski ogenj nasprotnika ne bo prepričal, pač pa ga bo še bolj razdražil."

PARIZ, Francija, 18. februarja. — Francija je uljudno zavrnila angleški predlog za zmanjšanje francoske vojske, sklicujoč se pri tem na "Hitlerjevo nevarnost"

To je bil odgovor francoske vlade angleškemu podtajniku za zunanje zadeve Anthonyju Eden, ki je imel štiri ure razgovor s francoskim obrambnim odborom.

Ministrski predsednik Gaston Doumergue, je poklical k sebi štiri prejšnje ministrske predsednike in tri obrambne ministre, ki so se posvetovali z angleškim odposlancem.

Eden je predlagal, da bi bilo Nemčiji dovoljeno malo več orožja, medtem ko bi nemške sosedne morale svoje armade znižati. Temu so se takoj uprli Doumergue, zunanji minister Louis Barthou in trije obrambni ministri.

Francoski ministri so bili pripravljeni razpravljati o razorožitvi, toda so bili nasprotni vsakemu razgovoru glede zopetne oborožitve. Eden so povedali, da je za Francijo nemogoče pogajati se z Nemčijo glede oborožitve Nemčije.

Belgijski kralj se je smrtno ponesrečil

LINDBERGHOV DOBIČEK PRI DELNICAH

Pan-American Airways družba je dala C. Lindberghu delnic v vrednosti \$200,000. — Preiskava senatnega odbora.

Washington, D. C., 18. febr. — Senatni odbor je pričel preiskovati delovanje Pan-American Airways družbe, ki je napravila milijone dobička. V zvezi s tem je imel Charles A. Lindbergh od svojih dvanajset tisoč delnic dobička \$2,330,000.

Pan-American, ki vozi pošto v Osrednjo in Južno Ameriko, je edina družba, s katero generalni pošta Farley ni preklical pogodbe, toda bo določil vladno stališče do nje, ko bo končana preiskava senatnega odbora.

Druge spremembe v zračni pošti so:

1. Poštni odbor kongresa je potrdil Farleyjevo odredbo, da vojaški aeroplani prevažajo pošto za dobo enega leta. Odbor je tudi v sporazumu s poštnim departментом odobril preklic pogodbe s privatnimi družbami za prevoz pošte.

2. Poštni odbor je sklenil, da povabi pred preiskovalno komisijo generalnega poštarija pod predsednikom Hooverjem, Walterja P. Browna, da zagovarja sklenjene pogodbe z zasebnimi družbami za prevoz zračne pošte.

3. Senatni odbor je pozval vse delničarje, ki imajo 500 ali več delnic, da poročajo o nakupu, prodaji in dobičku svojih delnic.

Preiskovalni odbor ima dokaze, da je Lindbergh prejel od Pan-American 10,000 delnic po \$15 in 10,000 po \$30.

Odbor čeni Lindberghov dobiček od delnic Pan-American na \$1,300,000 in pri drugih družbah, med temi pri Transcontinental Air Transport, \$250,000. Vse te delnice je dobil Lindbergh v dar.

Preiskovalnemu odboru pa ni znano, ako je Lindbergh te delnice prodal, ali pa jih še ima v svoji posesti.

Tekom sedanjega zasedanja bo kongres popolnoma izpremenil prevoz zračne pošte in začasno bodo to službo opravljali vojaški aeroplani.

ARETACIJA ANGLEŠKIH FAŠISTOV

Wortham, Anglija, 18. februarja. — V borbi za cerkveni davek, ki je v tem drugem mirnem kraju v teku že tri dni, je policija zaprla 18 fašistov, ki so skušali vladne fradnike ovirati pri pobiranju davkov.

Okoli 200 policistov je napadlo neko kmetijo, kjer je bilo zbranih 100 črnosrajčnikov. Kmetje v vasi niso več hoteli plačati davka, ki je bil v navadi že skozi stoletja. Fašisti so se kmetom ponudili, da bodo prepričali, da bi jim bilo treba odati 134 prašičev in 15 glav goveje živine.

Voditelj angleških fašistov Sir Oswald Mosley je pred kratkim izjavil, da je mogoče angleško žalostno gospodarsko stanje odpraviti samo z vlado, katero zastopata Hitler in Mussolini.

ZLATO PRIHAJA V AMERIKO

Trije parniki so pripeljali iz Evrope zlata v vrednosti \$87,000,000. — Na potu ga je še za 85 milijonov dolarjev.

Kot še nikdar v zgodovini, prihajajo v Združene države velike količine zlata iz Evrope. Do sedaj je prišlo, ali pa je na potu v Ameriko zlata v vrednosti \$350,000,000.

To zlato gre naravnost v posest vlade Združenih držav. S tem je zakladnica zvezne vlade v posesti največjega zlatega zaklada v zgodovini v znesku \$8,000,000,000.

Parnik "Deutschland" je pripeljal \$35,000,000. "President Harding" \$27,000,000 in "Volendam" \$25,000,000. Vsi so prišli v New York v soboto.

Več parnikov pa bo ta teden pripeljalo nove zaklade zlata. "Majestic" ima na svojem krovu \$45,000,000. "Manhattan" 27 milijonov dolarjev. "Laurentie" 5 milijonov dolarjev. "Pennland" 2 milijonov dolarjev. "Leerdam" 4 milijone 700,000 dolarjev in "Bilderdyk" \$1,300,000.

Ta prevoz zlata je posledica odredbe predsednika Roosevelta, da plačajo Združene države \$35 za unčo zlata. Evropski lastniki so s tem napravili velik dobiček, toda ga ne morejo več dobiti nazaj, kadar je enkrat v tej deželi.

INSULL BO MORALITI

Washington, D. C., 18. febr. — Ameriški poslanik v Atenah Lincoln MacVeagh je obvestil državni departament, da mu je grški zunanji minister zagotovil, da bo Insull izgnan iz Grške v desetih dneh ali dveh tednih.

Zunanji minister je rekel poslaniku, da bi bilo kruto, ako bi grška vlada izgnala Insulla ob tako neugodnem vremenu.

PREMOGOVNI BARON UMRL V REVŠČINI

Uniontown, Pa., 17. februarja. V zapuščini bivšega premogovnega magnata Josiah V. Thomasona so našli le pralni stroj, ki je vreden petnajst dolarjev. Vse drugo je last upnikov.

Leta 1900 je bil pokojnik večkratni milijonar ter je dal za svojo ženo zgraditi hišo, ki je imela 52 krasno opremljenih sob. Njegovo podjetje je začel takoj po svetovni vojni propadati, slednjic je pa umrl kot siromak.

SPOMIN NA NEMŠKE JUNAKE

Berlin, Nemčija, 18. februarja. Minister za propagando dr. Joseph Goebbels je določil 25. februar, da cela dežela časti spomin svojih junakov. Pri tem bodo velike svečanosti. Vse razveseljevanje je ta dan prepovedano, toda večjih mestnih bodo parade z godbami. V berlinski operi bodo vprizorili Beethovenovo "Eroico" in Wagnerjev "Vod bogov v Valhalla". Pri tem bo imel svoj govor obrambni minister general Werner von Blomberg.

DELAVCE CWA ZELO NAGLO ODPUŠČAJO

Sorazmerno največ delavcev je bilo odpuščenih v južnih državah. — Public Works Administration bo začela takoj poslovati.

Washington, D. C., 18. febr. — Armada delavcev, ki so zaposleni pri raznih delih Civil Works Administration, se bo do petka skregala za četrtno. Harry L. Hopkins, načelnik CWA, je danes izjavil, da bo do petka odpuščenih 572,000 delavcev.

Na delu jih bo ostalo še 3 milijone 104,400, ki bodo pa vsi odpuščeni do 1. maja.

Dne 10. februarja je bilo na plačilni listi še 3,860,000 oseb. Večraj je bilo odpuščenih 200,000, ki so bili zaposleni pri raznih vladnih gradnjah.

V južnih državah, kjer je topleje vreme, odpuščajo delavce v večjih množinah nego v severnih. Detroit, Mich., 18. februarja. — Henry M. White, podnačelnik Public Works Administration se je danes posvetoval s PWA zastopniki petih držav, Michigan, Indiana, Ohio, Illinois in Wisconsin. Rekel je, da se bo z javnimi gradnjami takoj začelo, kakor hitro bo topleje vreme.

Public Works Administration za tukajšnji okraj je dovoljenih tri milijone tristo tisoč dolarjev.

POTNI LISTI ZA BOLGARE

Trije Bolgari, ki so bili obtoženi požiga nemškega rajstaga in pozneje oproščeni, bodo odpotovali v Rusijo.

Berlin, Nemčija, 18. februarja. Izdelani so bili trije novi potni listi za "ruske državljane Georgija Dimitrova, Blagoja Popova in Vasila Taneva", kar je v nemških krogih zbudilo veliko presenečenje.

Tajnik sovjetskega poslaštva B. Hirschfeld se je zgledil v nemškem zunanjem uradu ter je vprašal, ako je bila izdana taka odredba za izpust treh Bolgarov, ki se nahajajo še vedno v zaporih, dasi so bili v decembru oproščeni vsake krivde pri požigu nemške poslanske zbornice. Ker je dobil zanimali odgovor, je rekel poslanik Hirschfeld:

— Potem bi jih saj rad obiskal in jim izročil njihove potne liste.

Nemški uradnik ga začuden pogleda.

— Potni listi? — vpraša. — S tem menda nečete reči, da že imate njihove potne liste?

Hirschfeld izvleče iz svojega žepa tri običajne potne liste, v katerih je bil naveden njih natančen popis in ki so bili opremljeni s potrebnimi podpisi in pečatom. Na potnih listih so manjkale samo fotografije.

Rusko državljanstvo je bilo podeljeno Bolgarom ta teden in Bolgarska je preklicala njihovo dosedanje državljanstvo.

NJEGOV SIN BO KOT LEOPOLD III. ZASEDEL BELGIJSKI PRESTOL

BRUSELJ, Belgija, 18. februarja. — Vso deželo je prevzela globoko žalost, ko se je izvedelo, da se je smrtno ponesrečil belgijski kralj Albert. — Kralj je bil navdušen hribolazec in je hotel v soboto splezati na neko goro pri Namuru. Proti vrhu gore se je sam odpravil. Ker ga do večera ni bilo nazaj, je služabnik, ki ga je čakal ob vzhodju, obvestil oblasti. Začeli so ga iskati in ga našli v globokem prepadu mrtvega. Na temenu mu je zevala globoka rana.

DRUŽINA ZGORELA

Petnadstropna hiša je bila v trenutku vsa v plamenih. — Mati se je pogrnala v gorečo hišo in se ni več vrnila.

Policija in gasilski urad preiskujeta, kaj je bilo vzrok, da je pri požaru stanovanjske hiše v vzhodni 7. ulici v New Yorku zgorelo 8 oseb. Nikdo ne more razumeti, da je bila petnadstropna hiša od tal do strehe v plamenih, predno je kdo požar opazil. Še ena žena, ki je nasproti ulice snajla gledališče, je postala pozorna vsled neprestanega lajanja nekega psa in ko je pogledala čez ulico, je videla, da so bila vsa nadstropja v plamenih.

Zgorela je cela družina Samuela Spellmana. Spellman, njegova žena in trije otroci od 8 do 13 let so zgoreli, da jih ni bilo mogoče spoznati. Najbrže so vsled hude vročine bili takoj onesveščeni. Druge žrtve so gospa Giovanna Terrenella in njena dva otroka Vincent, star 11 let in Ana, stara 12 let. Gospa Terrenella, njen mož in otroka Filip in Frances so skočili skozi okno in so bili že vsi na varnem, ko se mati spomni, da sta dva druga otroka še ostala v stanovanju. Mati se požene v gorečo hišo, toda se ni več vrnila. Druge stanovnice so gasile z velikim naporom znesli iz hiše. Pri gašenju je gasilce zelo oviral duh mraz.

V VATIKANU SO STROGE ODREDBE

Vatikansko mesto, 16. februarja. — Knez Vittorio Massimo, sin kneza Camilla Massimo, poštne ministra v Vatikanu, je moral pustiti svojo službo v papeški gardi, ker se je poročil z ločeno ženo nekega Amerikanca.

PES JE PODEDOVAL \$500,

V New Yorku je te dni umrla Mrs. Anna Bell, in ko so odprli njeno oporoko, je stalo v nji, da zapušta policijskemu psu "King Bellu" petsto dolarjev. S tem denarjem naj skrbe za psa do njegove smrti, nato naj ga pokopajo na Seaside pasjem pokopališču in naj mu na grob postavijo dostojen spomenik.

Svojim petim bratom in dvema sestrama ni zapustila niti pennyja. Glede njih je rečeno v oporoki: — Prav dobro vem, čemu nisem ničesar zapustila svojim sestram in bratom, in tudi oni to prav dobro vedo.

Bruselj, Belgija, 18. februarja. Belgijski prestolonaslednik bo kot kralj Leopold III. zasedel belgijski prestol. Mož je pri belgijskem narodu zelo priljubljen. Star je 33 let te poročen s švedsko princeso Astride.

Prestolonaslednik se je nahajal v soboto v Švici, in tja so mu tudi po telefonu sporočili o tragični smrti njegovega očeta, nakar se je nemudoma odpravil domov. Kraljev družina dobiva iz vseh strani sveta brzojavke z izrazi sožalja. Eden prvih, ki so izrekli sožalje, je bil predsednik nemške republike Hindenburg.

Bivši zunanji minister Vandervelde, predsednik socialistične in delavske internacionale, je rekel: — Tako se mi zdi, kot da bi izgubil svojega dragega prijatelja.

Komunistična stranka Belgije je izdala danes manifest, v katerem poziva delavstvo, naj ne prizna Leopolda III. kot kralja, ampak naj zahteva ustanovitev republike.

Pokojni kralj je bil rojen dne 8. aprila 1875 v Bruselju. Vladati je začel dne 1. decembra leta 1909. Dva meseca prej se je poročil z vojvodinjo Elizabeto, drugo hčerko slavnega očesnega zdravnika, bavarskega vojvode Karla Theodora.

Navzlic temu, da je bil vzgojen v strogo vojaškem duhu, se je kralj zelo zanimal za tehniko ter je bil navdušen hribolazec.

PARIŠKE ŽRTVE SO POKOPANE

20,000 komunistov izkaže zadnjo čast žrtvam pariške revolucije. — Na ulici ni bilo nobene gasilce.

Pariz, Francija, 18. februarja. Z godbo in rdečimi zastavami je 20,000 komunistov in socialistov sprejelo k zadnjemu počitku svojih šest pristašev, ki so bili ubiti v pouličnih bojih 9. februarja. Pokopani so bili na Pere Lachaise pokopališču.

Videti ni bilo niti enega policista, ki bi pazil na red pri mrtvaškem sprevedu. Toda v bližini ulic, po katerih se je pomikal spreved, je bilo pripravljeno vojaštvo.

Pariz, Francija, 18. februarja. Bivši notranji minister Eugene Frot je prejel več grozljivih pism, ki ga deže, da je odgovoren za žrtve pariške revolucije ter je njegovo stanovanje zaščitila policija.

Frot se skriva in nikdo ne ve za njegovo sedanje bivališče. Royalisti pazijo na njegovo hišo ter ga skušajo dobiti v svoje roke. Iščajo ga tudi vojni veterani. Po splošnem mnenju se nahaja v Belgiji ali pa na Španskem.

Toda cigarete bodo dosti dražje.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ROGER DANJAND:

PRAŽENA JAJCA

Gospod Janko Jonke se je bil dne 12. januarja 1933. povrnul s svatbenega potovanja in naslednje jutro — 13! — je brez vseh zlih slutenj vstal in se začel oblačiti, da bi zopet nastopil službo. Tu opazi Janko, da visi na njegovi domači suknji en gumb le še na eni sami niti. Ta-le Janko ni bil ravno izraščel smodnika, a zelo je držal na eleganco, zato se je nemudoma odpravil v spalnico svoje soproge, ki je čitala sportne vesti v jutranjih listih in kadila cigareto.

— Duša moja, — de Janko ženi, — na moji domači suknji se drži en gumb samo še na eni niti in se lo odtegal. Bodi tako ljubezna in mi ga prinesi!

Lidy je bila naravnost sijajna v svoji jutranji obleki in najzanimivejši tip svetke dame letnika 1933. Ta Lidy je torej praznila v menzadah, dražestnih smehi:

— Ah! Moj ljubci... ha, ha, ha!... Ti si pa res pravi! Pa skoči, pogledaj moza za nos in ga glasno emokne na lice. — Ha, ha, ha!... Ti torej misliš, da ti bom jaz šivala gumbe!... Ampak, duša draga, jaz vendar ne znam šivati!... To je de- lo sobarice!

— Da, saj res, na to nisem bil pomislil! — je priznal mož. Ko je pa že bilo na ta način vprašanje gum- ba umaknjeno z dnevnega reda, se je Janko spomnil, da mu nihče ni prinesel zajtrka.

— Se nekaj, Lidy... rad bi te pro- sil... voš, dobil nisem svoje čokolade!

— In potem?

— Ali mi je ne bi hotela skuhati?

— Ampak fant, ti si enostavno smešen!... Zdaj si zopet domišljaš, da znam kuhati!... Pomisli malo, moj ubogi prijatelj!... Kuhanje je vendar delo kuharice!

— Ze, pa bi vendarle rad čokolado!

— Nisi je ravno potreben. Simoči si včeraj za štiri. In potem: jaz nisem prav nič lačna, torej moreš tudi ti prebiti brez čokolade!

— Dobro, Lidy, a ker nimamo ne sobarice ne kuharice, ti pa ne znaš ne kuhati ne šivati — kaj naj bo potem kakom z menoj?

— Ti si nemnen, moj ljubci. Mami in perica nam pošlje danes služ- kinjo, dekle za vse, in sicer prvo- vrstno mo!

— Zakaj dekle za vse? Ali ne bi raje vzela kuharice in sobarice?

— Seve, ampak potem bi nama o- stalo manj denarja za avto, nove obleke in druge potrebne stvari. Treba štediti na poslih in hrani. Krepka služkinja in lahka hrana

pa bo ravno prav.

— Saj imaš prav, avto je bolj potreben, o tem ni dvoma!

Po tej ugotovitvi je Janko od- šel. Na stopnicah je srečal ljubez- nivo mlado ženo v najmodernejšem klobuku in čevljih, ki je ravno vprašala hišnico:

— Prosim, ali tu stanuje gospa Jonke?

— Ako je to naša nova služki- nja, — si misli Janko, — mora biti že kar vrla in se izvrstno razumeti na svoj posel!

— Milostljiva, — vpraša nova služ- kinja, — kje je kuharica?

— Je nimamo... A povejte, kako vam je ime?

— Ivanka, a kličete me Inka...

Torej nimate nikakih kuhinjskih receptov... To je pa res nerodno.

— Zakaj?

— Naročili ste mi za kosilo pra- žena jajca. Ali bi bil tako dobri in bi jih pred menoj napravili, da bi videla, kaj pravzaprav želite?

— Pa saj ne vem...

— Tudi jaz ne... Ne vem, ali naj jih pražim z lupino ali brez nje!

— Ni moja dolžnost, da bi vas ne- la!

— Oh, se sanjalo se mi ni, da na- letim na gospodinjjo, ki niti jaje ne zna pražiti!

Lidy se previdno umakne s kuh- injskega terišča in preide na osta- in gospodinjska dela; a vselej, ka- dar je omenila kako opravilo, je vedno dobila odgovor:

— Če mi milostljiva pokaže...

Nakar je sama vedno odgovarja- la:

— Ko pa ne znam!

Potem sta, kajpak, menjali po- govor in prešli na dobikanosne spekulacije, modo, avtomobile, fri- zure, radio programe, različne vrste cigaret, sport in filmske igrance...

Iuka se je razumela na vse, samo ne na svoj posel.

Proti eni popoldne se je Lidy nenadoma spomnil resničnosti.

— Inka, — vzklikne, — vzemite tu na divanu gospodovo domačo suk- njo in brž prinesite odtrgani gumb.

— Toda, milostljiva...

— No, kaj?

— Pa saj milostljiva veste, da ne znam šivati!

— Ampak, tu se pa vendar že vse nehla! — zavpije Lidy. — Pri nas ne morete ostati!... Če ne znate ne

kuhati ne šivati ne drugega gospo- dinjskega posla, počenju pa potem iščete službe dekleta za vse?

— Moj mož je gledališki igralec in sem vedno z njim potovala: — jedla in stanovala sva v gostilni, kjer nama je sobarica šivala in ku- pala — ni mi bilo treba delati ne tega ne drugega. Zdaj je dobil moj mož angažman za šestmesečno turnejo. Potni stroški so preveliki, da bi me mogel vzeti s seboj, zato moram ta čas skrbeti sama zase. Mislim sva, da bo najbolje, če grem služiti kot dekle za vse: tako bom imela razen plače še brezplačno stanovanje, hrano, kurjavo in luč in si bom mogla prihraniti lepe denarce, ker ne bom imela nobe- nih izdatkov... Mimo tega je za poročeno ženo, če ostane sama, ve- liko boljše, če se more pridružiti u- gledni družini, kakor pa, da bi sta- novala v hotelu.

— In zdaj upate, da najdete tako mesto, čeprav ne znate nobenega jaja?

— Hm... šest mesecev hitro mi- nemo... In nazadnje, ko dobim šetr- to ali peto službo, tedaj bom na vsak način že tudi nekaj znaša: po- kazali mi bodo!... Kajti menda ne bom imela vedno gospodinje, ki ne zna niti jaje pražiti!

— In kaj pa ste vendar do zdaj delali?

— Bila sem tipkarica pri nekem bankirju, ki so ga pred nekaj dne- vi zaprli... Če bi šla zdaj za tip- karico, ne bi mogla od tiste plače živeti. Sicer sem pa zelo pridno hodila v plesno šolo... rada bi bila šla k baletu... Sijajno plešem, to mi priznavajo... Če vi videli, ka- ko ljubim najnovejši plesni šla- ger dvojno tanzanillo!

— Dvojno tanzanillo!... Ali bi bili tako ljubezni in mi to poka- zali?

— Jako rada... Navijte gramofon!

Ko se je gospod Janko Jonke vrnil iz službe danes ves utrujen in nemiselnim lačen, je z največ- jim začudenjem zagledal svojo ženo, kako z novo služkinjo vadi neki zapleten ples.

— Pojdimo... kositi... Ali ho- kaj?

— Naravnost neznošen si, moj dragi, — ga ošvrkne Lidy, vrteč se dalje. — Vidiš, da sem prezaposle- na, da bi se mogla ukvarjati s ta- kimi stvarmi... Če si lačen, so v kuhinji jajca... Skuhaj si trda jaj- ca... za te vem, kako se napravi- je... Položi jih v pečico...

— In pustite, da se pol ure pe- čijo, — dodaja prepričevalno dekle za vse.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi elabih razmer tako prizadeji, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na- ročnino točno.

Uprava "G. N."

ŽIVE NAJ POKOPLJEJO

Katastrofa francoskega letala "Smaragd", ki se je razbila in zgorelo pri povratku iz Indije v Francijo tik pred ciljem blizu Pariza, je povzročila nepredvidene zapletitve v Indokini, kjer je za- stopal Francijo generalni guver- ner Pasquier. Odlični upravni ur- nadnik se je, kakor znano, pri ne- sreči letala ubil in je zgorel.

Ko so v Indokini izvedeli za nje- govo tragično smrt, se je novica z bliskovito naglico raznesla med do- mečim prebivalstvom. Zakaj? Po- kojni Pasquier je bil najzvestejši svetovalec nedavno umrlega nla- dega anamskega kralja Kai Dina. Z guvernerjem ga je vezelo tesno prijateljstvo, ki je segalo tako da- leč, da je kralj zaupal Pasquierja ne le v vodstvo svojih državnih poslov, ampak tudi vzgojo svojega mladoletnega sina, Bae Daja.

Ko so sprenjali na zadnji por- tovalni ostanek Kai Dina, se je guverner Pasquier pri ljudstvu obsovalil. Izjavil je, da je treba ponesti s prastarim običajem, ki velja, da se morajo obenem s kra- ljevo pokopati tudi njegove žene. Pasquier je zahteval, da se ta že- te opusti in je s svojimi ukrepom obrnil življenje štirinajstih vdova- nov pokojnika.

Sei pa je še danes prepovedal je ceremonijo, ki je bila do kraljeve smrti sveta vsem podložnikom Kai Dina. Dal je ukaz, da se ne sme položiti marmelnemu kralju na jezik sedem najdražjih demantov iz vla- darjeve zakladnice, češ, da živino v časih, ko si država ne sme dova- liti takšnega razsipanja. Anamitski svečeniki so se zaradi tega močno razburili in uprli, kar jim pa ni niti najmanj pomagalo. Morali so se pokoriti volji francoskega ge- neralnega guvernerja. Zato so tri- unčirali, ko je prišla vest o Pasquierjevi smrti in so začeli do- gačinom razlagati, da so se bogovi maščevali nad možem, ki je izdal takšne ukaze proti njim. Fana- tični privrženci starih običajev so izrabili to priliko za propagando, naj se stare šege nikar ne pozabi- jo. Zahtevajo celo, naj se pri kra- ljevem pogrebu opušene ceremo- nije sedaj ponove. Seveda so s tem v nevarnosti tudi vdove pokojnega Kai Dina, kajti po starem običaju bi jih morali pokopati žive. S to- žnimi očmi zro skozi okna kraljeve palače na trg pred njo, kjer se zbirajo naščevane množice ljud- stva in terjajo, da se izvrši vse, kar se je opustilo, ko je vladal v de- želi generalni guverner Pasquier.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

In želeč odkriti dobri dospej svojo taj- no, je zašepetala:

— Ah, če bi si upala...

— Kaj? — je vprašala Frochardka sto- pivši bliže, da bi slišala, kaj bo slepa pove- dala.

Grofica se pa ni zmenila za staro berači- co. Z istim nežnim, materinskim glasom je vprašala:

— Ali imate rodbino?... Mater?

Luiza je čutila, kako ji pritiska kri v gla- vo. Neznano, nepojmljivo čustvo ji je pre- vzelo srce pri besedah, ki so ji še vedno zve- nele v ušesih...

— Rodbino!... Mater!... je vzkliknila vsa v ognju. Toda ta, ki ji je zamrl glas na ustih, njene poteze, malo prej še žareče v nadi, so se krčevito stegnile. Začutila je, da se je dotaknila koščena Frochardkina roka.

Slišala je Frochardko, ki je bila vtaknila svojo znojno glavo med njo in neznano da- mo, kako je hitro odgovorila:

— Da, blagorodna gospa, ima rodbino... mater, dobro mater, lahko rečem...

In dočim je slepa sirota vsa trda od groze molčala, se je obrnila grofica de Linieres k stari beračici in jo sočutno vprašala:

— Ah, ali je to vaša hči?

Podla babnica se ni bila segla po svoji hi- navševini in ležljivosti.

— Da, gospa, to je moja hči... najmlajša med sedmimi, ki se jih zelo težko vzgojila.

In stiskajoč skrivaj na vso moč Luizino roko je pripomnila:

— To je vam hotela povedati mala, bla- gorodna gospa.

Babura je uganila, kaj se godi v duši nje- ne žrtve. Stisnila je nežne prste slepe sirote, ki je povesila glavo in komaj zadržala bo- lestni krik...

Frochardka se je obrnila k nji in jo o- govorila s prilizjenim, sladkim glasom:

— Mar ni res, drago dete... da sem na- penjala vse sile in da sem res zelo dobra ma- ti, ki se je vse življenje žrtvovala za vas!

Kako je mogla usoda odreči Luizi moč, da bi bila dvignila glavo in strla to podlo, ostudno babnico s klicem:

— Lažeš!... Lažeš!

Toda ta hižena, ta nenasična zver v člo- veški podobi, je na vso moč stiskala njeno roko.

Tako je izgubila Luiza ves pogum, solze so jo jele dušiti, sapo ji je zapiralo in tresla se je po vsem telesu.

— Zelo blede je in zdi se, da se je prijem- lje bolezen...

— Se je bodo dobri ljudje vsaj usmili, — je odgovorila Frochardka hitro. — Dado ji nekaj denarja in z njim jo spravimo doma kmalu zopet na noge, če je res bolna... Kaj ne, dušica?

Zaškrpala je z zobmi in ji zašepetala:

— No, govori vendar!

— Da!... da! — je zajecjata slepa sirota vsa iz sebe. Drhteč po vsem telesu je pove- sila glavo.

Diana de Linieres je stopila k nji in ji sti- snila v roko nekaj, rekoč:

— Vzemite tole, drago dete, in dajte svo- ji materi.

Potem je pa pripomnila otožno:

— In molite zame!

— Boži, gospa.

Ko je Luiza po molku spoznala, da je do- bra gospa odšla, jo je zadela nova nesreča. Zdaj ji je bilo vse jasno... Nobenega u- panja ni bilo več.

Dočim je bila padla Luiza nazaj v grozen obup, je grofica de Linieres počasi odhajala po stopnicah. Sedla je v nosilnico in sluga je stal pripravljen, da izpolni njeno povelje.

— Kam izvoli gospa grofica? — je vpra- šal.

In ko ni dobil odgovora, je pripomnil:

— V palačo?

Šele tedaj se je grofica zdrnila iz glo- boke zamišljenosti.

— Ne, — je odgovoril, — ne v palačo!

Spomnila se je, da je obljubila nekaku po- setiti mlado-delavko, ki je bila tako globoko ranila njegovo srce.

In velela je služabniku:

— K hiši, ki sem ti njen naslov dala. Imeli so pred seboj pot do trga Saint-Ho- nore, po ozkih ulicah, ki so se vile in ople- tale okrog cerkve sv. Roka.

Pustimo ženo policijskega ravnatelja na poti v okraj, kjer je stanovala Henrika, in mimo se na trg Saint-Sulpice, kjer smo pu- stili Luizo, žalostno prepevajočo svojo pe- sen pred zadnjimi verniki, ki so prihajali iz cerkve, dočini je Frochardka ponavljala svojo staro pesem:

— Usmilit se uboge slepe, dobri ljudje; dobri bog vam bo vse povrnil.

Trg se je praznil. Snežinke so se prijem- le ljudi.

— Treba se bo napotiti domov, — je de- jala Frochardka. — tu se ne da iztisniti niti belica več.

In prišla je slepa za roko.

— Kaj ti je pa dala za tvojo mater? — je vprašala osorno.

In še predno ji je mogla Luiza izročiti de- nar, ki ga je držala v roki, ji je požrešna starka razklenila prste in vzkliknila:

— Luider! Dekle! Ta zaklad je treba ču- vati; v njem je zlato, in svojega liška bi ne zamenjala niti za najlepšega slavčka na sve- tu!

Videč, da prihajata Peter in Jakob, je starka brž skrila zlatnik v žep, kamor je spravljala vse, kar sta z Luizo naberačili. To bo zadnji vir, je pomislila, ki ga položim na stran za "anđelčka".

— Zdaj ima še drobiž in mojega srebrni- ka, — je pomislila sama pri sebi, — in jo treba, da bi spravljala kajenemu denar, ki ima zlatenico... takega bi mi jo pregnal.

Pokazala je celo nekakšno skrb, ki pri nji ni bila v navadi.

— Le za menoj, le počasi, — je molila, vodeč previdno slepo siroto, — tu bi na- vek kaj lahko padel stopnice so strme in mokre.

V duhu je pa ponavljala:

— To je višek radodarnosti... luider!

Z jastrebnim pogledom je ošinila Jakoba, da bi mu naznačila smer, kam naj krene in potegnula je Luizo za seboj, rekoč:

— Hajdimo, dušica! Počivati bomo pono- ci... Zdaj je pa treba še živorelet!

Luiza je bila s svojimi močmi že pri kra- ju. Položila si je roko na prsa, kakor bi ho- tela starko opozoriti, da je že do skrajnosti izčrpana.

Toda kruta beračica ni hotela ničesar sli- sati o tem, da bi jo dekle prikrajšalo na do- hodkih.

— Lepo znova... začni!... In malo potr- di se! — je zagodnjala.

Luiza je vzdihnila. Napela je vse sile, da bi izpolnila starkino povelje.

Počasi je počasi glas, izgubljač se v daljavi...

Peter je bil zapustil kot rečeno kot ulice, kjer se je skrival, da bi ga ne videla stara babura, brez sramu prenašajoča mirno vse grobosti, ki so letele na njo, ker je nadlego- vala mimoidoče.

Opazoval je prizor na cerkvenih stopni- cah, ne da bi razumel, kaj se godi med slepo siroto in imenitno damo, ki jo je čakala pred cerkvijo nosilnica.

— Dobra duša, — je pomislil, — bog jo pošilja nesrečnici na pomoč.

(Dalje prihodnjič.)

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa kla- sično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBI- CIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimi- vih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z le- tošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašaj- te, pač ga pa naročite še danes.

Cena 50c

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO- UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

13

Naslednjega jutra gre Henrik s svojimi kovčegi v hotel Adlon. Že pri vstopu ga Pedro pozdravi z žarečim obrazom in ga pelje v njegovo sobo, ki se je nahajala v istem nadstropju kot stanovanje belih Mehikank ter prav blizu njunih sob. Senora je prosila upravo hotela, da odkuže Henrikovo sobo blizu njenih sob, da ji bo mogel biti vedno na razpolago.

Pedro jasno pokaže veliko veselje nad tem, da bo ta mladi gospod, ki govori špansko, njegovo gospodo spremljal na potovanjih. Od svoje gospodinje je izvedel, da je bil Henrik Rom najet za spremljevalca na potovanju.

Ves srečen je bil, da je mogel z njim govoriti špansko in se mu je ponudil na razpolago. Henrik pa se tega brani.

Vaši gospodinji vas bodo potrebovali, Pedro. — mu pravi. Pedro pa strme glavo.

Ne, ne, senora je še v postelji, sobarica Juanita pa pomaga senoriti pri oblačenju. Mene sedaj ne potrebuje; na potovanjih sploh zelo malo. Vedno živim v hotelih in sluge se kar drenjajo okoli njih za napitino. Tako ostane za mene le malo dela in zato mi je senora ukazala, da vam pomagam na potovanju. Zelo bom vesel, ko zopet pridem v Duxano; tam je lepše kot kjerkoli na svetu in nisem tako nepotreben kot na potu.

Tako govori Pedro in pomaga Henrik pri izpraznovanju kovčgov. Njegovo obleko ravna in jo skrbno obesi v omaro.

Ali ste že dolgo v službi pri senori Nordau? — vpraša Henrik.

— Že dvajset let — to se pravi, sem bil v službi senora Nordau. Toda je, žal, pred dvema letoma umrl. O, to je bil dober in pravičen gospod! Vsi so ga ljubili in spoštovali. In ma'o pred svojo smrtjo mi je rekel: — Pedro, moje žene in hčere ne boš zapustil in jima boš služil zvesto, kot si meni. — Vsi so bili tako žalostni, ko je umrl — vsi. Kdor je izpolnil svojo dolžnost, je imel pri njem dobro. V Duxani je vsakdo deležen svoje pravice, to moram reči.

— Duxana se imenuje posestvo, kaj ne?

— Da, senor! O, čudili se boste, ko boste videli Duxano. Nikjer na svetu ne more biti lepše kot tam. Zelo bom srečen, kadar bom zopet tam.

Henrik ga pusti, da govori o svoji domovini in brezpomembnih stvareh. Od njega pa tudi izve, da je senora dobra kot otrok, toda včasih nervozna in sitna, senorita pa je ponosna, vendar pravična in ravno tako dobra do siromakov kot njen oče in da služinčadi ne bo nikdar zamerjala. Vendar pa zahteva strogo pokorščino.

Ob enajstih senora pokliče Pedra, ki pa se zopet kmalu vrne.

— Gospa vas želi videti.

Henrik mu sledi. Obe sta bili v sobi in senora ga živahno sprejme ter ga ljubosumno pozdravi. Ceda je mirna, kot prejšnji dan, toda prijazna.

Henrik jima predloži zahtevano pogodbo in senora jo hoče takoj podpisati, ne da bi jo prebrala, toda Ceda ji odvzame list ter pogodbo pazno prebere. Nato jo zopet predloži pred mater in ji prikima. Mati nejevoljno maje z glavo in podpiše. Bilo ji zopet ni prav, da je bila hči zopet tako previdna.

Nato pa se z nasmehom obrne k Henriku:

— Tako, senor Rom, sedaj podpišite še vi.

Henrik se prikloni ter z odločno potezo podpiše svoje ime pod senorin podpis.

Ceda vzame en izvod pogodbe, drugega pa izroči Henrik. Nato pravi mami:

— Sedaj bi se radi peljali v grad Sansouci, senor Rom, in vas prosim, da ste najin spremljevalec in voditelj. Prav gotovo nam morete mnogo povedati o velikem pruskem kralju, o katerem mi je moj mož toliko pripovedoval. Ali poznate Sansouci?

— Da, senora Kot dijak na poljedelski šoli sem grad mnogokrat obiskal. Tam je še mnogo stvari, ki spominjajo na velikega pruskega kralja, in ako se za to zanimate, vam morem pokazati.

— O, študirali ste na poljedelski visoki šoli? Ali hočete postati poljedelec? — ga vpraša Ceda.

— Imel sem ta namen, toda vojna je prekinila moje učenje — in potem mi ni bilo več mogoče nadaljevati učenja.

— Ali ste očeta izgubili v vojni? — vpraša sočutno Ceda.

— Do, podlegel je tifusu v lazareti, katerega vodja je bil.

— Kako pa je vaš oče prišel na Špansko? — vpraša senora.

— Španski kralj ga je poklical v Madrid, da bi operiral nekega člana njegove družine. V slinih operacijah je moj oče tedaj dosegel velike uspehe. Tudi ta operacija se mu je posrečila in ko je kmalu nato tudi nek drug član kraljeve družine obbolel za isto bolezen, ga je moral moj oče tudi operirati in bolnik je ozdravel. Nato je kralj očeta pridržal v Madridu in imel je postati kraljev telesni zdravnik, toda madridski zdravniki so temu nasprotovali. Navzlic temu ga je kralj vedno poklical, kadar je kdo v njegovi družini zbolel. Seveda so ga zaradi tega zahtevali v najodličnejših družbah. Moja mati je očetu sledila in vzela mene s seboj. Takrat sem imel štiri leta.

— In ko je izbruhnila vojna, ste se vrnili domov?

— Jaz sem se vrnil že dve leti poprej, senorita, da sem pričel svoje učenje. Kmalu po pričetku vojne je prišla moja družina domov. Moj oče je smatral za svojo dolžnost, da je svoje kirurško znanje porabil za ranjene vojake v svoji domovini. Toda sedaj vas nočem več dolgočasiti s svojimi zadetvami. Ali želite takoj iti v Sansouci?

— Da, Pedro je že naročil avtomobil.

Henrik spremi obe dami do avtomobila, jima pomaga vstopiti ter skrbno zavije njune noge v odejo. Pedro sede poleg šoferja, Henrik pa sede k damama. Sede po strani, da jima ne kaže hrbta. Med vožnjo ju opozori na marsikatero zanimivost.

Ko pridejo do Sansouci, se peljejo mimo zgodovinskega mlina na veter. Nato ju pelje pred grad, da sta mogli občudovati teraso in park.

Pri vsem, kar je govoril, je pokazal svojo viteško uljudnost na najboljši način.

(Dalje prihodnjic.)

POMEN MANDŽURSKEGA CESARSTVA

V Mandžuriji se pripravljajo, da tedaj revolucija zelo ljudomilno poslovesno proglasijo Puji za cesarja. Prav za pravo delajo te priprave Japonci in prav gotovo je točneje, ako nje označujemo kot iniciatorje tega akta. Saj je Lyttonova preiskovalna komisija prišla do zaključka, da je samostojnost Mandžurije delo Japoncev in ne Mandžurcev samih. Zato pač ni dvoma, da je tudi preuredba mandžurske republike v monarhijo — japonsko delo.

Kake nagibe more imeti japonska akcija v Mandžuriji v tej najnovejši fazi? Zakaj naj se Puji proglasi za cesarja?

Puji je prav za prav bivši kitajski cesar. Bil je sicer še dete, ko je izbruhnila kitajska revolucija, ki jo je idejno pripravil in dejansko prišel Sunjatsen, a jo vojaško do kraja izvedel, izkoristil in hkrati kompromitiral general Juanšikaj. Vendar je bil Puji takrat pravno še vladar. Niso pa napravili z njim nič krvočnega, marveč so mu celo pustili cesarski naslov in še marsikaj drugega; celo v Pekingu je mogel ostati. Vsekakor je

Tega predstavitelja nekdanjega pekinškega dvora so izbrali Japonci za vrhovnega predstavitelja mandžurske države samostojnosti. Iz tega se zdi sam ob sebi potreben zaključek, da so isti nagibi vodili kitajsko politiko takrat in danes, ko se Puji znova obeta cesarska krona, da je bila tedaj postavitev cesarske oblasti sklenjena že takrat. V Tokiu menijo očitno, da se samostojnost Mandžurije s cesarskim

"GLAS NARODA"

zopet pošljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošljamo.

dostojanstvom ojači in utrdi. Na prvi pogled se zdi, da bi mogla postavitev Puji imeti račune tudi glede ostale Kitajske, kakor da bi se s tem pripravljali monarhističen prevrat za vso Kino. V normalnih, vzemimo evropskih razmerah, bi prav gotovo tako sklepanje bilo najbližje. Na Kitajskem pa očitno ni tako, ker se Puji nikjer ne boji. Pa tudi v Tokiju pač nimajo takih nagibov, saj si tankaj obnavljene kitajske monarhije ne želijo, si ne želijo enote in bi jim sploh hotela okrepitev in konsolidacija Kine prav slabo v račun. Taki motivi tedaj ne pridejo v poštev, marveč gre le za utrditve Mandžurske samostojnosti kolikor se tiče nasprotstva do Kitajske. Zakaj za absolutno utrditev Japonske seveda ne gre, saj se že sedaj pojavljajo stremeljenja, naj se Mandžuri akrotkomalo anektira. Podoba je, da je napram Kitajski japonska ekspanzivnost za sedaj saturirana in da dalje ne stremi, marveč da je njena fronta obrnjena odsele le proti Rusiji. Odtod neprestano izzivanje konfliktov bošči v mejni prog ali ob glavni mandžurski železnici in v zvezi z njeno upravo. Ne more biti dvoma o tem, da je japonski učitelj, izriniti Rusijo popolnoma iz Mandžurije in sicer čim prej. Zakaj, če se to zgodi in se Rusija zares popolnoma umakne iz Mandžurije, zlasti iz severne, pride Primorje z Vladivostokom v zelo kočljiv položaj in pač ni pretirano, ako trdimo, da se bo v takem stanju brez mandžurskega zaledja težko odbržalo v ruski posesti.

OB ZLATI POROKI SE JE HOTEL LOČITI

V varšavski rodbini Goldstein so imeli te dni lepo domačo slavo. Ded Goldstein je slavil z babico zlato poroko. On je star 70, ona pa 66 let. Oba sta bila židane volje, pa tudi otroci, vnuki, pravnuki in znaneci so se dobro zabavali. Naenkrat sta se na slavljenca sprla. Ded se je začel pripraviti z babico in končno je vzkliknil: —

"Takoj greva k rabinu in se daja ločiti!"

Seveda so vsi ostrmeli in najstarejši vnuk je vprašal deda, kaj ga je naenkrat prišlo. Po njegovem mnenju bi ded pač lahko počakal do konec gostije, če je že tako dolgo vzdržal pri babici. Razjarijen ded mu je pa očital, da je sebičnež, da misli samo na gostijo, saj se je na njegovi srebrni poroki tako preobjedel, da ga je 14 dni bolel želodec.

Nič ni pomagalo, slavljenca sta jo ubrala k rabinu, kjer pa razjareni mož ni hotel takoj povedati, zakaj se hoče ločiti. Šele po doigani prigovarjanju ga je rabin pripravil do tega, da je povedal, da se hoče ločiti zato, ker se je njegova žena za zlato poroko nalepotčila, opas tako ženo noče več živeti. Toda otroci, vnuki, pravnuki, sorodniki in znaneci z ločitvijo niso bili zadovoljni, spravili so se nad deda. A babica se je solznih oči oprala.

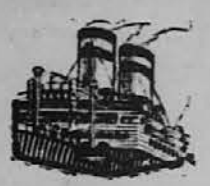
RADA BI IZVEDELA za naslov, svojega brata Joseph Mar-a, doma iz Bistriče, pošta St. Rupert na Dolenjskem. Zadolžje je bil pri meni leta 1921 in pozneje pa ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo kaj ve o njem, da mi sporoči, za kar se naprej zahvaljujem. Rose Salomon, Box 71, Meadowlands, Pa. (3x)

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TCVANJE

SHIPPING
NEWS

23. februarja:

Majestic v Cherbourg

24. februarja:

Vladimir v Boulogne

27. februarja:

Suturnia v Trst

28. februarja:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

2. marca:

Olympic v Cherbourg

3. marca:

Bremen v Bremen

Champlain v Havre

Rex v Genoa

7. marca:

Berengaria v Cherbourg

New York v Hamburg

11. marca:

Lafayette v Havre

14. marca:

Washington v Havre

16. marca:

Europa v Bremen

Majestic v Cherbourg

17. marca:

Paris v Havre

Conte di Savoia v Genoa

21. marca:

Berengaria v Cherbourg

Deutschland v Hamburg

24. marca:

De France v Havre

2. maja:

Aquitania v Cherbourg

Albert Ballin v Hamburg

President Roosevelt v Havre

4. maja:

Majestic v Cherbourg

Vladimir v Boulogne sur Mer

5. maja:

De France v Havre

Roma v Genoa

9. maja:

Washington v Havre

Bremen v Bremen

12. maja:

Champlain v Havre

Berengaria v Cherbourg

Conte di Savoia v Genoa

15. maja:

Europa v Bremen

16. maja:

Deutschland v Hamburg

Lafayette v Havre

18. maja:

Standart v Boulogne sur Mer

Olympic v Cherbourg

19. maja:

Paris v Havre

Aquitania v Cherbourg

Suturnia v Trst

23. maja:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

25. maja:

Vladimir v Boulogne sur Mer

Majestic v Havre

28. maja:

Bremen v Bremen

Rex v Genoa

Berengaria v Cherbourg

30. maja:

Albert Ballin v Hamburg

President Roosevelt v Havre

vsevala, da je hotela biti lepa za zlato poroko, pa se je malo nalepotila. A mož se hoče ločiti od nje, ramestu da bi ji bil hvaležen. O, gorčeni ded je pa venomer zatrdel, da je zanj dovolj mlada, drug pa ni treba, da bi bila všeč končno se je pa le dal pregovoriti, da je svojo zahtevo glede ločitve umaknil in gostija se je v redno zaključila.

ŽIDOVSKI SLEPCI V NEMČIJI

"Manchester Guardian" poroča, da je nemška vlada ustavila podporo slepcem židovskega veroizpovedovanja, ki so oslepli v svetovni vojni.

REVMATIZEM V ANGLIJI

Angleško ministrstvo za narodno zdravje je izdalo statistični pregled o revmatičnih obolenjih. Statistika pravi, da požrejo revmatična obolenja v Angliji vsako leto dva milijona funtov. K temu pa je treba prišteti še tri milijone tednov izgubljenega dela. Nad 50.000 Angležev umre vsako leto zaradi srčnih bolezni in te afekcije niso v bistvu nič drugega kakor posledice revmatičnih obolenj. Specialist za revmatične bolezni dr. G. Still pravi o revmatizmu, da se ga človek lahko nalez, lahko pa ga tudi podeduje.

VELIKONOČNI IZLET V JUGOSLAVIJO

na znanem ekspresnem parniku

EUROPA

ODPLUJE IZ NEW YORKA 17. MARCA

pod vodstvom Mr. STEPHEN S. GOYDICH-A

EKSPRESNI VLAK OB PARNIKU IN BREMERHAVEN JAMCI

PRIPRAVO POTOVANJE DO LJUBLJANE

IZBORNA ŽELEZNIŠKA ZVEZA TUDI IZ CHERBOURGA

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY NEW YORK

PESMI Z NOTAMI:

NOTE ZA KLAVIR

Slovenska koračnica

(Pavčič) 10 zvezkov

Vsak zvezek po ... 30

8 mladinskih pesmi (Adamčič) ... 50

NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM KLAVIRJA

Šest narodnih pesmi (Prelovšek) 80

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Slovenski akordi (Adamčič):

I. zvezek ... 75

II. zvezek ... 75

Pomladanski odmevi, II. zv. ... 45

Ameriška slovenska lira

(Hohmar) ... 1

Orlovski himne (Vodopivec) ... 120

MOŠKI ZBOR

Trije moški zbori (Pavčič) —

Izidala Glasbena Matica ... 40

Narodna nagrobnica (Pavčič) ... 35

Gorski odmevi (Lahmar) ... 45

2 zvezki ... 45

DVOGLASNO

Naši himni ... 50

MEŠANI ZBORI:

Pianinske, (Lahmar)

II. zvezek ... 45

Trije mešani zbori, Izidala Glasbena Matica ... 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM

Domovini (Forster)

Izidala Glasbena Matica ... 40

Gorske svetlice, (Lahmar) Četvero in petoro raznih glasov ... 45

Jaz bi rad rudečih rož. Moški zbor z bariton solom in priredbo za drospev ... 20

CERKVENE PESMI:

Domači glas. Cerkevne pesmi za mešan zbor ... 1

Priložnostne pesmi za cerkevne in društvene slavnosti ... 60

13 mešani in 3 moški zbori —

(A. Grün) ... 1

V pepelnici noči (H. Sattner) 1

12. Tantum Ergo (Premr) ... 50

Mašne pesmi za mešan zbor —

(Sattner) ... 50

NOTE ZA CITRE:

Koračnica: Poduk v igranju na citrah, 4 zvezki ... 3

Buri pridejo, koračnica ... 20

NOTE ZA TAMBURICE:

Slovenske narodne pesmi za tamburški zbor in petje.

(Bajuk) ... 1

Naročilo z Money ordrom pošljite na:

KNJIGARNO "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

NEW YORK, N. Y.

V pepelnici noči. (Sattner).

Kantanta za soli, zbor in orkester, Izidala Glas. Matica 75

Dve pesmi. (Prelovšek). Za moški zbor in bariton solo ... 20

PESMARICA GLASBENE MATICE

2. Koroske slovenske narodne pesmi, (Svikiaršič), 2. zv. ... 50

MALE PESMARICE

St. 1. Srbske narodne himne ... 15

St. 1a. Što čutiš, Sebine tužni ... 15

St. 11. Zvečer ... 15

St. 12. Podoknica ... 15

Slavček, zbira šolskih pesmi —

(Medved) ... 25

Lira, srednješolska, 1. in 2. zv. po 50

Troglasi mladinski zbor.

Primeren za troglasi ženski ali moški zbor, 15 pesnic.